

TỊNH ĐỘ NHÂN GIAN

Thích Nữ Tịnh Trí
Chùa Thanh Tâm, Tp.HCM

Nói đến thế giới Tịnh Độ, ai trong chúng ta cũng đều nghĩ ngay đến một cảnh giới tâm linh thuần tịnh vi diệu của mười phương chư Phật, đó là cõi nước lí tưởng mà tất cả tín đồ đều ước ao và ngưỡng vọng sinh về. Tuy nhiên, giáo lý đạo Phật cùng tột cao xa dung thông sự lý đâu thể chỉ hướng dẫn con người đến một đời sống an lành sau khi chết mà lãng quên thực tại.

Quan trọng hơn cả là học lời Phật dạy để cải tạo, xây dựng thế gian này thành một thế giới thanh bình, hạnh phúc như cõi Tịnh độ phương Tây.

Khởi nguyên của Kinh A Di Đà bắt nguồn từ mong ước của hoàng hậu Vi Đề Hi, là một tín nữ thuần thành, có trong tay tất cả mọi quyền uy và danh vọng mà bao người mơ ước. Đứng trên địa vị cao tột, thọ hưởng mọi lạc thú trần gian nhưng hoàng hậu Vi Đề Hi sớm đã nhận chân được sự bất toàn và luôn biến đổi của cuộc đời, điều đó đã thôi thúc bà tìm đến một cảnh giới khác mà ở đó chỉ thuần vui không khổ và đó chính là cảnh giới Tây Phương Cực Lạc của đức Phật A Di Đà.

Trong kinh Quán Vô Lượng Thọ diễn tả cõi nước đó lúc nào cũng thanh sạch thơm tho, lầu gác nguy nga tráng lệ, có ao bầy bấu với nước tám công đức và rất nhiều sự thù thắng khác. Chúng sinh nơi ấy dung sắc tươi đẹp không già, không chết, vô ưu - vô bệnh nên không cần phải đến bác sĩ hay bệnh viện. Y áo vật thực thì tùy tâm thọ dụng chẳng cần phải vất vả lao nhọc để kiếm cái ăn cái mặc, lại được thường xuyên thân cận chư thiện thượng nhân là các

bậc Bồ Tát bất thối, những ai muốn sinh về cõi ấy thì phải trọn đời chuyên tâm niệm Phật, thành tựu Tín-Hạnh-Nguyện, đến lúc lâm chung sẽ được vãng sinh về thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Cũng có thể đặt ra hoài nghi, đạo Phật là đạo thiết thực hiện tại, lẽ nào con người phải tìm cách chối bỏ cuộc sống hiện thực, cần rằng chịu đựng khổ đau để mà Niệm Phật chờ ngày tạ thế?

Con người thời nay đang sống trong một xã hội mà vật chất hết sức sung mãn, nhờ vào những tiến bộ vượt bậc của khoa học - kỹ thuật. Tuy vậy, một nghịch lí đã phát sinh, khi mà giữa cảnh giàu sang phú quý con người lại không sao cảm nhận được hạnh phúc và bình an trái lại là những nỗi bất an thường trực, phập phồng lo sợ về chiến tranh, đói nghèo và chết chóc khổ đau đang ngày một gia tăng. Sự chênh lệch quá lớn giữa giá trị vật chất và giá trị tinh thần đã dẫn đến những khủng hoảng nghiêm trọng mà hậu quả là tranh chấp bất an và thống khổ ngập tràn trong xã hội. Như vậy, điều tiên quyết để giải trừ mọi vấn nạn hướng đến một xã hội thanh bình, thịnh vượng là phải biết cân bằng giữa giá trị vật chất và giá trị tinh thần, quan trọng nhất là đầu tư giáo dục một lối sống lành mạnh hướng thiện bởi vì tâm tịnh thì quốc độ tịnh, nói cách khác tịnh độ hay uest độ là tùy thuộc vào tâm niệm của mỗi người.

Trong Kinh Duy Ma có đoạn Ngài Duy Ma Cật từ trong chợ đi ra, mọi người hỏi là Ngài từ đâu đến, Ngài liền đáp là từ đạo tràng mà đến. Điều đó cho thấy khi nội tâm an hòa tĩnh sáng thì dù nơi chợ búa ồn ào vẫn ung dung tựa chốn đạo tràng nghiêm tịnh chẳng chút bận lòng. Tâm bình thì thế giới bình, tốt hay xấu đều do tâm tạo.

Ngài Trần Nhân Tông trong Cư Trần Lạc Đạo Phú đã nói:

*“Tịnh Độ là lòng trong sạch
Chớ còn hỏi đến Tây Phương
Di Đà là tính sáng soi
Mưa phải nhọc tìm Cực Lạc.”*

Nói là như vậy, nhưng để củng cố niềm tin về thế giới Tịnh Độ cũng như hướng dẫn cho phật tử tín đồ thiết lập Tịnh Độ tại nhân gian không phải là điều dễ dàng. Nếu trong cuộc sống hàng ngày tự bản thân người tu sĩ chất chứa đầy những phiền não, cấu uế, bất thiện pháp, đắm nhiễm danh lợi, tranh chấp tài vật, bất kính sư trưởng, ngang tàn ngã mạn thì lấy đâu ra chất liệu để mà hướng dẫn cho phật tử tín đồ thiết lập cõi thanh tịnh tại nhân gian?

Cho nên trách nhiệm trước hết là ở người tu sĩ, phải là bậc thầy mô phạm, một tấm gương đạo hạnh, cho lối sống thanh tịnh an lạc giữa cõi đời trược ác. Riêng đối với các tín đồ phật tử, hằng ngày đều phải tiếp xúc với cuộc sống vất vả bon chen để tìm kế mưu sinh, liệu có phương cách nào giúp duy trì được nội tâm an nhàn thanh thản? Thiết nghĩ mỗi người đều phải tự ý thức mình là phật tử, nỗ lực làm theo lời Phật dạy, thực hành chính mạng, chính nghiệp, biết yêu thương và chia sẻ dần dà chuyển hóa những tâm lí tham lam, ích kỉ hẹp hòi si mê vốn là nguyên nhân dẫn đến bao tội lỗi. Ngoài ra phải dành thời gian để học hỏi pháp, tham dự các khóa tu để được trực tiếp hành trì lời Phật dạy, dưới sự hướng dẫn của các vị Thầy. Người phật

tử phải hiểu rằng, mỗi cá nhân là một tế bào của xã hội, một cá nhân biết tu tập chuyển hóa sẽ từng bước Phật hóa gia đình, từ đó góp phần xây dựng xã hội thanh bình, hạnh phúc, được như vậy thì cõi Tịnh Độ tại nhân gian không phải là điều khó thực hiện.

Tóm lại, con người là chủ nhân của mọi nguồn cơn, khổ đau hay hạnh phúc, tịnh độ hay uế độ là tùy thuộc vào thái độ sống và tiến trình tu tập của mỗi người. Chỉ có những nỗ lực chuyển hóa nội tâm cùng với sự cải thiện lối sống gia đình và xã hội hướng đến chân - thiện - mỹ, thì cảnh giới Tịnh Độ tại nhân gian sẽ được hiện thực hóa ngay tại thế giới ta bà.

Thích Nữ Tịnh Trí - Chùa Thanh Tâm, Tp.HCM